

2 (συνών. αῖσα). Μοίρα/πεπρωμένο, fate/destiny, Παρμενίδης 1.26 οὕτι σε μοιρά κακή προϋπεμπε νέεσθαι τήνδ' ὅδόν (ἢ γὰρ ἀπ' ἀνθρώπων ἐκτὸς πάτου ἐστίν), ἀλλὰ θέμις τε δίκη τε **3**. Μοίρα/Είμαρμένη (προσωποπ.), Destiny (personif.), Παρμενίδης 8.37 οὐδὲν γὰρ (ἢ) ἔστιν ἢ ἔσται ἄλλο πάρεξ τοῦ ἐόντος, ἐπεὶ τό γε Μοιρά ἐπέδησεν οὐλον ἀκίνητόν τ' ἔμεναι **4**. Μέρος, part, 'Αναξαγόρας 6.1-4 καὶ ὅτε δὲ ἵσαι μοιρά εἰσι τοῦ τε μεγάλου καὶ τοῦ σμικροῦ πλῆθος, καὶ οὗτος ἀν εἴη ἐν παντὶ πάντα· οὐδὲ χωρὶς ἔστιν εἶναι, ἀλλὰ πάντα παντὸς μοιρά ν μετέχει 11 ἐν παντὶ παντὸς μοιρά ἔνεστι πλὴν νοῦ, ἔστιν οἷσι δὲ καὶ νοῦς ἔνι 12.1-5-25 τὰ μὲν ἄλλα παντὸς μοιρά ν μετέχει, νοῦς δέ ἔστιν ἀπειρον καὶ αὐτοκρατὲς καὶ μέμεικται οὐδενὶ χρήματι ... μετεῖχεν ἀν ἀπάντων χρημάτων, εἰ ἐμέμεικτό τεων ἐν παντὶ γὰρ παντὸς μοιρά εἴνεστιν ... καὶ ἀποκρίνεται ἀπό τε τοῦ ἀραιοῦ τὸ πυκνὸν καὶ ἀπὸ τοῦ ψυχροῦ τὸ θερμόν ... μοιρά τι δὲ πολλαὶ πολλῶν εἰσι **5**. Μερίδιο, portion/share, Δημόκριτος Α 135 (DK II 119,27) μοιρά ν ἔχειν συνέσεως 258 ἐν παντὶ κόσμῳ μέζω μοιρά ν μεθέξει 263 δίκης καὶ ἀρετῆς μεγίστην μετέχει μοιρά ν.

μοιχεύειν. Μοιχεύω, commit adultery, Ξενοφάνης 11.3 καὶ 12.2 κλέπτειν μοιχεύειν καὶ ἀλλήλους ἀπατεύειν.

μοναρχία (ἀντίθ. *iσονομία*). Monarchy, 'Αλκμαίων 4.3 μοναρχίαν.

μονάς. Μονάς, unit, Φιλόλαος Α 10 (DK I 400,13) 'Αρχύτας δὲ καὶ Φιλόλαος ἀδιαφόρως τὸ ἐν καὶ μονάδα καλοῦσι καὶ τὴν μονάδα ἐν 8 ἡ μὲν μονάδας ὡς ἀν ἀρχὴ οὖσα πάντων.

μονίη. 'Ακινησία/μοναχικότης, immobility/solitude, 'Εμπεδοκλῆς 27.4 καὶ 28.2 Σφαιρος κυκλοτερής μονίη περιηγέι γαίων.

μόνος (τύπ. μοῦνος) **1.** Μόνος, alone, 'Ηράκλειτος 32 ἐν τὸ σοφὸν μοῦνον λέγεσθαι οὐκ ἐθέλει καὶ ἐθέλει Ζηνὸς ὄνομα 'Εμπεδοκλῆς 111.2 φάρμακα δ' ὅσσα γεγᾶσι κακῶν καὶ γῆραος ἀλκαρ πεύσῃ, ἐπεὶ μούνω σοὶ ἐγὼ κρανέω τάδε πάντα 'Αναξαγόρας 12.3-8 τὰ μὲν ἄλλα παντὸς μοῖραν μετέχει, νοῦς δέ ἔστιν

ἀπειρον καὶ αὐτοκρατὲς καὶ μέμεικται οὐδενὶ χρήματι, ἀλλὰ μόνος αὐτὸς ἐπ' ἐωντοῦ ἔστιν... καὶ ἀν ἐκάλυνεν αὐτὸν τὰ συμμεμειγμένα, ὥστε μηδενὸς χρήματος κρατεῖν δύοις ὡς καὶ μόνον τὸ ἔόντα ἐφ' ἑαυτοῦ Δημόκριτος 217 μοῦνοι θεοφιλέες, δσοις ἐχθρὸν τὸ ἀδικέειν 228.3-5 οἱ τῶν φειδωλῶν παῖδες ἀμαθέες γινόμενοι, ὥσπερ οἱ δρχησταὶ οἱ ἐς τὰς μαχαίρας ὀρούοντες, ἦν ἐνδός μούνοντος <μὴ> τύχωσι καταφερόμενοι, ἔνθα δεῖ τοὺς πόδας ἐρεῖσαι, ἀπόλλυνται (χαλεπὸν δὲ τυχεῖν ἐνός τὸ γὰρ ἵχνιον μοῦνον λέλειπται τῶν ποδῶν) 2. Μόνος/μοναδικός, sole/single, Παρμενίδης 2.2 εἰ δ' ἄγ' ἐγὼν ἐρέω, κόμισαι δὲ σὺ μῆθον ἀκούσας, αἴπερ ὅδοὶ μοῦναι διζήσιός εἰσι νοῆσαι 8.1 μόνος δ' ἔτι μῆθος ὅδοῖο λείπεται ὡς ἔστιν 3. Μόνος/όλομόναχος, alone/all alone, Ἐμπεδοκλῆς 17.1 καὶ 17.16 τοτὲ μὲν γὰρ ἐν ηὔξηθη μόνον εἶναι ἐκ πλεόνων Δημόκριτος 244 φαῦλον, καν μόνος ήτοι, μήτε λέξης μήτ' ἐργάσῃ. || **μόνον.** Μόνο, only, Ἐμπεδοκλῆς 2.5 αὐτὸς μόνον πεισθέντες, ὅτῳ προσέκυρσεν ἕκαστος 8.3 μόνον μίξις τε διάλλαξίς τε μιγέντων ἔστι 134.4 φρὴν ἴερη καὶ ἀθέσφατος ἐπλετο μοῦνον, φροντίσι κόσμον ἄπαντα καταΐσσοντα θοῆσιν Φιλόλαος 2.3 ἀπειρα δὲ μόνον <ἢ περαιώντα μόνον> οὐ κα εἴη 11.16 ἵδοις δέ κα οὐ μόνον ἐν τοῖς δαιμονίοις καὶ θείοις πράγμασι τὰν τῷ ἀριθμῷ φύσιν καὶ τὰν δύναμιν ἰσχύουσαν Ἀναξαγόρας 4.12 οὐκ ἀν παρ' ἡμῖν μόνον ἀποκριθείη, ἀλλὰ καὶ ἄλλη Δημόκριτος 68 δόκιμος ἀνήρ καὶ ἀδόκιμος οὐκ ἐξ ὧν πράσσει μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν βούλεται Ἀρχύτας 1.29 οὐ μόνον δέ κα τούτῳ γνοίημεν.

μόριον. Μόριον/συστατικὸν μέρος, particle/component part, Μέλισσος 9 εἰ δὲ ἔχοι πάχος, ἔχοι ἀν μόρια, καὶ οὐκέτι ἐν εἴη. Πρβλ. μέρος, μοῖρα.

μόρος (συνών. θάνατος, πότμος, ἀντίθ. γέννησις, φύσις). Μοίρα θανάτου/θάνατος, fate of death/death, Ἡράκλειτος 20 γενόμενοι ζώειν ἐθέλουσι μόρον τ' ἔχειν ... καὶ παῖδας καταλείποντι μόρον γενέσθαι 25 μόροι γὰρ μέζονται μέζονται μοίρας λαγχάνουσι. Πρβλ. θητός, μοῖρα.

μορφὴ 1. Μορφή, form, Παρμενίδης 8.53 μόρφας γὰρ κατέθεντο δύο γνώμας ὀνομάζειν Ἐμπεδοκλῆς 21.2 εἰ τι καὶ